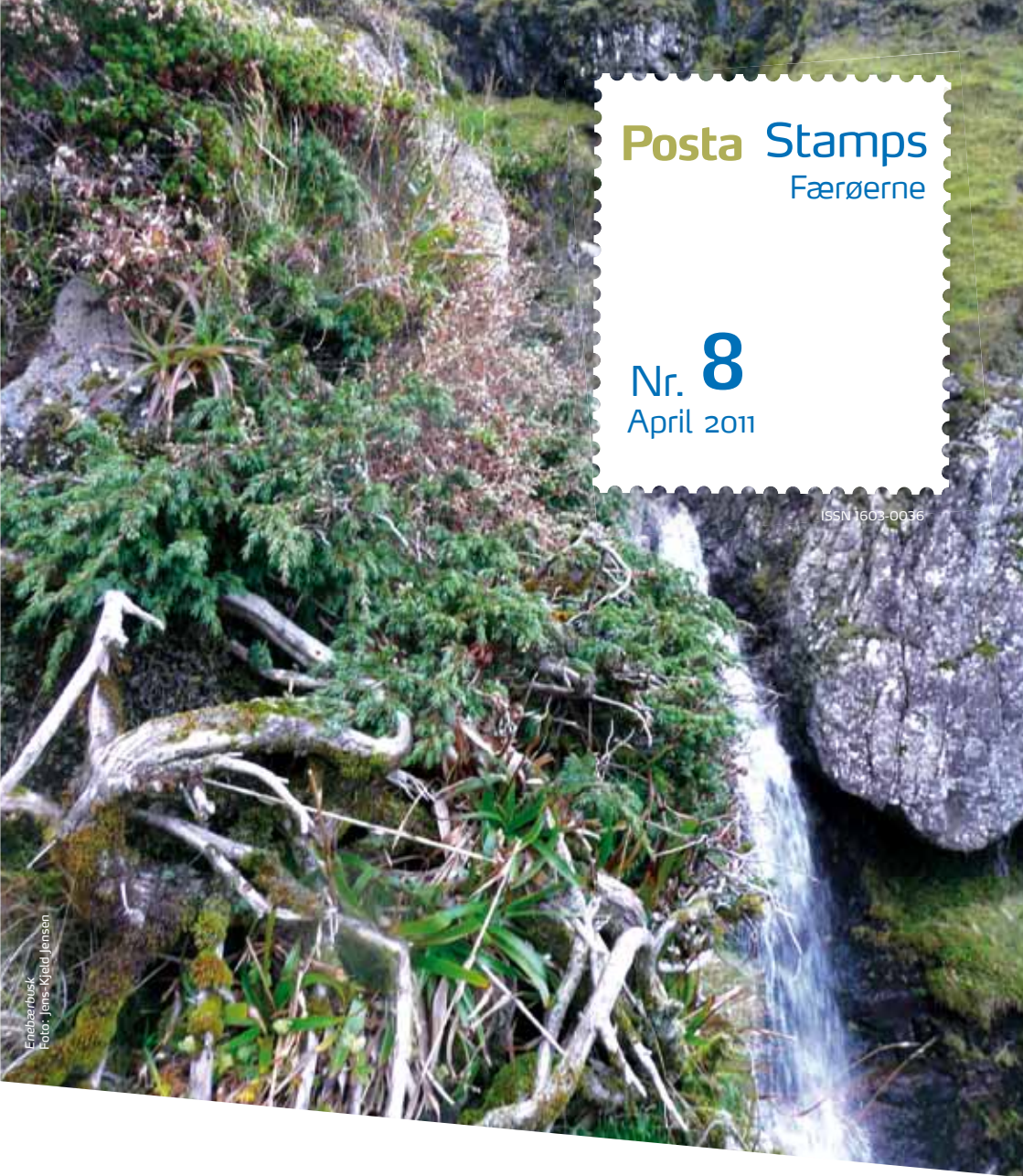

Posta Stamps
Færøerne

Nr. **8**
April 2011

ISSN 1603-0036

Erhvervsliv
Foto: Jens Kjeld Jensen

Fire nye udgivelser
Nye frankeringsmærker
Nye posttakster
Vælg årets frimærke 2010

Posta
FAROE ISLANDS

FO 716-717

Prøvetryk

Enebær og sortebær

Af de godt 400 plantesorter, som udgør de vilde blomster på Færøerne, er kun meget få træagtige. To af disse træagtige planter er enebær og krækkebær - eller sortebær, som de også bliver kaldt.

Almindelig enebær (*Juniperus communis* subsp. *alpina*)

I dag findes der flere sorter nåletræer og buske på Færøerne. Det drejer sig i de fleste tilfælde om importerede planter, som er blevet plantet her. Den eneste oprindelige plantesort, som er i familie med nåletræerne, er ene. Nogle steder bruges benævnelserne "ene" og "enebær" i flæng om disse planter.

Ene er en lav busk, som er grøn hele året. Nålene er ca. 1 cm lange, og de har en lys grågrøn farve. Ene er normalt tvebo, hvilket betyder, at han- og hunblomster sidder på hver sin plante. Hanblomsten er gul og aflang med mange støvbærere. Hunblomsten er grønlig og svær at se. Frugten består af såkaldte runde bækkogler, som er modne efter to til tre år. Det første år er koglerne grønne, mens de det andet og tredje år er blå.

I perioden efter den sidste istid var ene forholdsvis udbredt på Færøerne. Da klimaet herefter blev mere vådt, forsvandt enebærbuskene lidt efter lidt. For 5000 år siden vendte det imidlertid igen, og vækstbetingelserne for ene blev bedre. Mange steder findes der grenstumper af ene i jordlag fra denne periode. Ca. 600 år før vor tidsregning blev klimaet dog igen mere vådt, og udbredelsen af ene standsede helt. Denne tilbagegang fortsatte, da øerne blev beboet, og i dag findes der kun ene på øen Svinoy samt nogle få andre steder på Færøerne.

Enetræ har en lav vækstform, og kan derfor ikke bruges til tømmer. Der er dog andre formål, det godt kan bruges til. På Færøerne blev ene anvendt til røgning af kød, og ved vikingeutgravningen i Kvívik fandt man en slags reb, som var snoet af enebærgrene.

Bærrene, som i virkeligheden ikke er rigtige bær, men kogler, bliver også anvendt som krydderier og medicin. For eksempel har gin sin specielle smag fra umodne enebær.

Revling og sortebær.
Foto: Marita Gulkklett

Revling (*Empetrum nigrum*)

Revling er en dværgbusk, som er helt almindelig på Færøerne. Den vokser specielt godt på tørre heder og er også blandt de almindeligste planter på lyngheder. Ligesom enebærbusken er revling vintergrøn, hvilket vil sige, at bladene forbliver på planten hele vinteren.

To underarter af revling vokser på Færøerne: Almindelig revling (*Empetrum nigrum* subs. *nigrum*) og Fjeld-Revling (*Empetrum nigrum* subs. *hermaphroditum*). Fjeld-Revling findes på alle øerne, mens den almindelige revling kun er fundet på øen Streymoy og på de sydlige øer. I Skandinavien vokser almindelig revling kun i Finland, Danmark og Sydsverige, mens Fjeld-Revling vokser i Finland og i størstedelen af Sverige og Norge.

Almindelig revling og Fjeld-Revling ligner hinanden meget, men den afgørende forskel er, at almindelig revling er tvebo, ligesom almindelig enebær. Fjeld-Revling derimod har tvekönnede blomster.

Grenene på almindelig revling er lave og krybende. På kanten af busken er grenene rodfaste, og derfor er almindelig revling lavere end fjeld-revling, der har mere opstigende grene.

De første lyserøde blomster begynder at vokse frem omkring april-maj, og i juli-august er de velkendte skinnende sorte krækkebær eller sortebær modne. De modne bær spises af både mennesker og dyr, og dette er vigtigt for spredningen af frøene. Når bærrerne bliver spist af fugle, går der nemlig nogen tid, før frøene er kommet igennem fuglens fordøjelsessystem. I løbet af denne periode har fuglen helst gerne flyttet sig væk fra revlingen, og således bliver frøene spredt til større områder.

På Færøerne bliver sortebær plukket og spist enten rå eller kogt til grød eller syltetøj.

Jana Mikkelsen

Sepac 2011

Samhørighed med landskabet

Alle sætter pris på landskabsfotografi, til dels fordi alle mennesker er knyttet til den fysiske verden, som vores forfædre har befolket i årtusinder. Denne tilknytning til det miljø, der omgiver os, er naturligvis noget, som nogle oplever stærkere end andre, især landskabsfotografer og folk, hvis tilværelse i højere grad er afhængig af naturen. Det færøske folk har f.eks. denne dybe forbindelse til naturens verden. Den er uundgåelig og umulig at overse, uanset hvor på Færøerne man befinder sig. Der er ingen storbyer, man kan lade sig mentalt opsluge af, så man glemmer verden uden for – kun maleriske landsbyer, der ligger idyllisk langs havet med bjergene som baggrund. Som professionel landskabs- og naturfotograf tilbringer jeg meget af min tid udendørs, hvor jeg udforsker omgivelserne ved hjælp af mine fødder og mit kamera. Det giver mig en dyb samhørighed med naturen, fordi den udgør en del af meningen med livet for mig. Jeg ville miste min realitetssans, hvis der gik for lang tid, uden at jeg var ude i naturen.

Færøerne er nogle af de visuelt og spirituelt mest dragende øer, jeg har besøgt på mine rejser til mange af verdens uberørte naturområder, og noget af det, der gør dem unikke, er den følelse af nærhed til naturen, man oplever, når man befinder sig på de små, forblæste øer midt i det enorme og kolde Nordatlanten. Første gang jeg så Færøerne, var fra dækket af den store Smyril Line-færge, der sejler mellem Island og Norge, da jeg var på vej ud for at fotografere nordlyset i den arktiske nattehimmel. Det, der i første omgang gjorde indtryk på mig, var de pyramideformede bjerge skabt af lag på lag på lag, der pludselig rejser sig op af havet. Jeg havde aldrig set så visuelt enestående og tiltrækkende bjerge som dem, og jeg følte med det samme landskabet kalde på mig, drage mig til sig for at udforske det, for at opleve at stå på de smalle bjergrygge omgivet af det urolige hav på alle sider. Jeg opholdt mig kun en uge på Færøerne på vej tilbage til Island efter at have overlevet alene på ugelange ture på snesko og ski i 22 graders frost i den nordnorske vildmark. Selv om vinden var kraftig, var den lun, mildnet af det omgivende hav,

FO 718

Prøvetryk

og jeg følte mig virkelig fri, mens jeg vandrede i de færøske bjerge. Men i modsætning til i Norge følte jeg mig også tryk, når jeg kiggede ned fra bjergsiderne på de idylliske, små fiskerlandsbyer, der lå og puttede sig i vigene langs kysten. De allestedsnærværende tunneller førte mig gennem bjerge og under havet, hvorefter jeg ville dukke op i en fuldstændig ny, fortryllende dal på en helt anden ø.

De fotografier, du ser her og på frimærket, illustrerer min lidenskab for at udforske og fotografere verdens vilde natur. Det at fotografere er også med til at få mig til at sætte farten ned, når jeg er på vandretur, og lægge mærke til detaljerne og lade mig imponere over den skønhed, naturen dagligt stiller til skue overalt i verden, uanset om der er nogen til at opleve det eller ej. Et af mine vigtigste mål med at fotografere er at få dem, der ser fotografierne, til at føle, at de virkelig er til stede i motivet og ikke bare kigger på et fotografi, og jeg føler, at det omsluttende panoramaformat er med til at skabe denne følelse. Jeg tror, at hvis beskuerne føler, at de er en del af billedet, vil de bedre kunne

føle en tilknytning til det uberørte landskab, det afbilder. Tilknytningen til landskabet vil få folk til at værdsætte og påskønne det og i endnu højere grad føle en samhørighed med naturen.

Jeg er overbevist om, at Færøerne virker dragende på såvel rejsende som beboerne, ligesom de gør på mig. Jeg kan stadig se for mig sommerens idylliske enge dækket af vilde blomster og de frodige, grønne bjergsider, der strækker sig ned mod havet. I sommeren 2011 leder jeg en fotoworkshop og bådture rundt om Island, en anden venlig og forførende, men vild ø, som jeg har forelsket mig i. Men jeg kan igen høre Færøernes kalde hen over Atlanterhavet. Og hvis jeg kan høre dem kalde helt herovre i Nordamerika, tror I så ikke, jeg vil føle deres dragen endnu kraftigere og mere intenst, når jeg sidder på en bjergtop ved Islands Østfjorde og kigger østpå over Atlanterhavet, vel vidende hvad der ligger på den anden side af horisonten?

Johnathan A. Esper
www.wildernessphotographs.com

FO 719-721

Prøvetryk

Veteranbiler på Færøerne

Veteranbilerne på frimærkerne har hver deres historie. Den sorte lastbil var den første bil, som kom til Færøerne. Det var i 1922. Den røde bus var ombygget fra en tankbil og var i rute mellem Vestmanna, Kvívík og Kollafjørður, mens det hjemmelavede "døl-largrin" på det tredje frimærke var den første bil på Færøerne med båndspiller og højtalere.

Den første bil på Færøerne

Den første bil kom til Færøerne den 6. maj 1922, da Johannes Olsen og Júst Sivertsen fra Tórshavn købte en Ford TT lastbil gennem Wenzel Petersen og Vilhelm Nielsen, som havde en smedje i Quillingsgård i Tórshavn.

Bilen blev sejlet op til Færøerne med DFDS skibet S/S Island. Da skibet ikke kunne lægge til kaj, blev bilen hejst over på en yacht og losset over på Kongebroen i Tórshavn.

Det var en sensation, at en bil kom til Tórshavn, fordi beboerne aldrig før havde set sådan en. Der var hestevogne på Færøerne

på det tidspunkt, men ikke ret mange. Der var dog også allerede et "motoriseret" køretøj ejet af Arthur Brend. I efteråret 1921 fik han nemlig en motorcykel, som fik megen omtale i aviserne.

Den dag på kajen i 1922 var der ingen, der vidste, hvordan man kørte bil. Derfor blev den skubbet op til smedjen i Quillingsgård. I aviserne kunne man læse, at bilen få dage senere kørte ture mellem Tórshavn og sanatoriumet i Hoydalar.

Morris Commercial Cars Ltd. England Model 1929

Denne bil kom til Kvívík den 14. juni 1934. Den kom fra Hillerøds Politikreds, og var ejet af Nordsjællands Bensin Co., som havde haft bilen stående uden nummerplader i et par år. Da bilen kom til landet, havde den ikke noget karosseri, dvs. at førerhus og motorrum(?) var som normalt, men der var hverken et bagagerum eller en kabine på bilen.

Den første bil på Færøerne.
Foto: Finnbogi Arge

Planen var at flytte kabinen på den Chevrolet rutebil, man brugte på det tidspunkt, over på bilens understel. Bilen havde fungeret som tankbil på Sjælland, og i en periode også som lastbil.

Disse planer blev dog ikke til noget. Fritleif Johannesen fra Tórshavn havde hørt om bilen og havde været i Kvívik for at kigge på den. Hans idé var at bygge en kabine oven på bilen, som ville være i forlængelse af førerhuset. Han planlagde at bygge en såkaldt "omnibus". Det blev afgjort, og den 12. juni 1935 blev bilen registreret og godkendt til post- og passagertransport mellem Vestmanna, Kvívik og Kollafjørður.

"Dollargrin" bygget på Færøerne

Midt i 50'erne kørte en hjemmebygget færøsk bil rundt i Tórshavns gader. Det var nordmanden Almar Nordhaug, som havde bygget bilen sammen med sine kollegaer på tønde-fabrikken i Tórshavn.

Det var ikke usædvanligt at ombygge biler på Færøerne midt i det 20. århundrede, men denne bil var meget speciel og langt forud for sin tid.

Det var den første bil på Færøerne, som havde båndspiller og ikke mindre end fire højtalere. Det vakte en del opmærksomhed, når bilen var med til ridestævne, fordi musikken forstyrrede hestene, hvilket gjorde ridefolkene rasende.

Da Nordhaug flyttede tilbage til Norge, tog han bilen med færøske nummerplader med sig, og her kørte den i flere år. Desværre eksisterer bilen ikke længere. Det sidste, vi med sikkerhed ved om den, er, at den blev brugt som dekoration i en møbelhandel i Oslo.

Kilder: "Postur í Føroyum", Vilhelm Johannesen, 2000, "Bílar", Magnus Gunnarsson, interview med Viggo Johannesen, Havnin - Fólk og yrki, Birgar Johannesen.

FO 722-723

Prøvetryk

Julesange 2

Der er sange som lettere går ind i folks bevidsthed end andre. Sange, som af en eller anden årsag bare rykker ved et eller andet dybt i vort sind. Ord, historie og melodi, der sammen skaber et billede der virker bekendt. En erindring, en ønskedrøm eller bare fornemmelsen af et idealiseret øjeblik.

Dette er klassikernes kendetegn, og dette års julesange er eksempler på netop disse kvaliteter. Selv om de er ganske forskellige af udtryk, formår de begge at skabe indtryk og billeder af den udefinerlige glæde og forventning, som vi alle sammen forbinder med barndommens jul.

Jeg er så spændt til jul

Motivet på 6,50 frimærket bygger på den moderne færøske juleklassiker *"Eg eri so spentil jóla"* - Jeg er så spændt til jul. Musikken er skrevet af Jóhannus á Rógvu Joensen og teksten af Ella Smith Clementsen.

Sangen og historien handler, kort fortalt, om

den seksårige Margreta, som har svært ved at styre sin længsel og sine forventninger op til jul. I sin rastløshed drager hun ud i byen, og i Tórshavns gamle konditori kommer en nissepige til hende og tager hende med ud på eventyr, som kun seksårige kan opleve.

Ella Smith Clementsen f. 1952 er en af Færøernes mest kendte børnebogsforfattere. Hun har skrevet og oversat en stor mængde børnebøger, børnesange og stykker til radio og fjernsyn og arbejder i øvrigt som freelance skribent. I 1994 blev Ella tildelt Tórshavns byråds børnebogspris.

I 1989 arbejdede Ella Smith Clementsen sammen med komponisten og musikeren Jóhannus á Rógvu Joensen f. 1959. Ella havde skrevet nogle børnesange som Jóhannus satte musik til, og da Jóhannus henvendte sig til hende om at skrive et par ekstra sange, lavede hun *"Jeg er så spændt til jul"*, som siden viste sig at blive en af de mest populære jule- og børnesange på Færøerne overhovedet.

Resten er historie. Den seksårige Margreta som glædede sig til at få en ny kjole og drog ud på eventyr med nissepiggen, har for altid sat sig i den færøske bevidsthed. En lille figur med stor symbolsk betydning for den moderne opfattelse af julen.

Jeg er saa glad hver julekveld

131 år før Ella Smith Clementsen sad ved vinduet og skrev sin lille julesang, sad en anden kvinde og gjorde nøjagtig det samme. Juleaftensdag 1858 sad den dengang 26 årige Marie Wexelsen (1832-1911) i forældrenes køkken i Sukkestad i Østre Toten i Norge og ventede på julegæsterne. Som hun sad der og så ud gennem vinduet, kom hun til at tænke på barndommens jul, og begyndte i tankerne at formulere en julesang. Et par dage forinden havde hun færdiggjort en lille historie "*Kjetil, En liten julegave for barn*", og digtet hun puslede med, skulle være indledningen til historien.

Historien om Kjetil udkom i 1859, og siden

hen i flere nye oplag. Men mens de færreste i dag kender selve historien, endte digtet i indledningen med at blive en af Nordens største juleklassikere, nemlig sangen "*Jeg er saa glad hver julekveld*". Sangen er oversat til alle de nordiske sprog og også til færøsk med titlen "*Eg gleðist so hvørt jólakvøld*" af provst Jákup Dahl.

Det er svært at forestille sig en jul uden den varme sang om barnlig tro og det smukke billede af moderen, som går omkring og tænder alle lys – for livet, for familien, sit eget barn og Jesusbarnet.

Marie Wexelsen var også et barn af sin tid. Hun boede hjemme hos forældrene til deres død og derefter, fra ca. 1880 i *Kristiania* (nuværende Oslo), hvor hun var lærerinde på Hamar. I 1890 flyttede Marie og hendes ældre søster Rikke til Trondhjem, hvor de drev en lille skole. Marie, som forblev ugift hele livet, var stærkt påvirket af det grundtvigianske livssyn, som brød med den dystre

Postkort og frimærkehæfte

kristendom og opfordrede til undervisning og oplysning af folket. Hun skrev tre romaner, tre børnebøger, en række digte og forskellige artikler om sociale, religiøse og sprogpoltiske emner. Man aner en protest mod samfundets kvindeundertrykkelse i hendes forfatterskab, men ligesom så mange andre kvinder af sin tid, var hendes engagement i samfundsforholdene delvis forankret i en let og positiv religiøsitet.

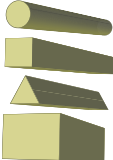
Da Marie Wexelsen døde i Trondheim i 1911, blev hun fulgt til graven af børn, som med tændte lys sang *"Jeg er saa glad hver julekvell"*.

To ganske forskellige sange, men dog med så mange ligheder. Wexelsens barnlige glæde over julebudskabet og det lille Jesusbarn, eller Smith Clementsens fængende fortælling

om pigen som glæder sig over sin nye kjole og vandrer i julens mytiske univers. Begge er de klassikere og garanter for at vi forsøger at holde os i højtidens smukkeste form – julen set med forventningsfulde barneøjne.

Anker Eli Petersen

Nye posttakster 01.09.2011

Brevstørrelse		
Småbrev	Mediumbrev	Storbrev
højest 23 x 17 x 0,5 cm	højest 33 x 23 x 2 cm	Længde + bredde + tykkelse = højest 90 cm
		
0,5 cm tykkelse	2 cm tykkelse	l+b+t 90 cm

Breve indland			
Vægt	Små brev	Medium brev	Stor brev
0 - 50 g	6,50	8,50	10,50
51 - 100 g		11 kr	15 kr
101 - 250 g		17 kr	21 kr
251 - 500 g		28 kr	32 kr
501 - 1000 g		38 kr	42 kr
1001 - 2000 g			53 kr

Europa og Norden 			
A-breve			
Vægt	Små brev	Medium brev	Stor brev
0 - 50 g	10,50	13 kr	15 kr
51 - 100 g		15 kr	19 kr
101 - 250 g		28 kr	32 kr
251 - 500 g		47 kr	53 kr
501 - 1000 g		76 kr	82 kr
1001 - 2000 g			126 kr
Europa, Norden og A-breve til Island 			
B-breve			
Vægt	Små brev	Medium brev	Stor brev
0 - 50 g	8,50	10,50	13 kr
51 - 100 g		13 kr	17 kr
101 - 250 g		26 kr	34 kr
251 - 500 g		45 kr	53 kr
501 - 1000 g		74 kr	80 kr
1001 - 2000 g			105 kr

Øvrige udland 			
A-breve			
Vægt	Små brev	Medium brev	Stor brev
0 - 50 g	13 kr	17 kr	21 kr
51 - 100 g		26 kr	32 kr
101 - 250 g		49 kr	53 kr
251 - 500 g		95 kr	103 kr
501 - 1000 g		158 kr	168 kr
1001 - 2000 g			263 kr
Øvrige udland 			
B-breve			
Vægt	Små brev	Medium brev	Stor brev
0 - 50 g	10,50	15 kr	19 kr
51 - 100 g		24 kr	30 kr
101 - 250 g		45 kr	51 kr
251 - 500 g		76 kr	82 kr
501 - 1000 g		116 kr	133 kr
1001 - 2000 g			210 kr

Nye frankeringsmærker 2011

Den 28. september 2011 udgives fire nye færøske frankeringsmærker. Dette er fjerde gang færøske frankeringsmærker bliver udgivet.

Motiverne på dette års frankeringsmærker er et traditionelt færøsk rim, "Kú mín í garði" (Koen i længen) og tegnet af kunstneren Janus Guttesen.

De ældste børnesange vi kender er nok digte eller børnerim, der blev sagt/sunget med en meget enkelt melodi. Om disse børnerim læser vi i den Færøske ordbog: "Gamle rim båret fra mund til mund, som synges gentagende gange for børn"

Koen i længen

Koen i længen,
hoppen på engen,
hesten på bjerget,
hønen på stigen.
"Mæh, mæh, mæh,"
siger fåret i mit udhus,
"jeg mangler græs at tygge."

Bestil eller abonner på postfriske eller stemplede frankeringsmærker (førstedagsstempel eller dagstempel). Der sælges også førstedagskuverter med alle fire frankeringsmærker på.

Som kunde og frimærkesamler kan man selv fastsætte værdierne på frankeringsmærkerne. Den påtrykte værdi kan dog ikke være mindre end 6,50 DKK og ikke højere end 100,00 DKK.

NB! Frankeringsmærkerne fra 2010 samt tilhørende varer er kun til salg til og med den 27. september 2011.

Ny udgivelse:	Frankeringsmærker 2011
Udgivelsesdag:	28.09.2011
Værdi:	6,50 - 100,00 DKK
Motiv:	Færøsk rim
Tegninger:	Janus Guttesen
Størrelse:	22,5 x 55,0 mm
Trykmetode:	Flexotryk
Trykkeri:	Ganket, Danmark

Sepac-mappe 2011

Den 28. september 2011 udsender Sepac-gruppen for tredje gang en fællesudgivelse. Sepac står for "Small European Postal Administrations Cooperation".

Der er p.t. 12 postvæsener, der er medlem af Sepac-gruppen, som omfatter: Åland Post, Posta Færøerne, Gibraltar Philatelic Bureau, Post Greenland; Guernsey Post Ltd., Iceland Post, Isle of Man Post, Jersey post Ltd, Liechtenstein Post Corp., Mal-tapost plc. Monaco Post og San Marino post. Sepac-gruppen har sit eget officielle Sepac-logo.

Sepac-mappe 2011

Der vil også blive udsendt en særlig Sepac-mappe den 28. september, som indeholder et frimærke fra hvert af de deltagende post-væsener. Mappen vil være dekoreret med

attraktive illustrationer og informativ tekst fra hvert af landene.

Læs mere på www.sepacstamps.eu.

Sepac-mappen kan købes på filateli-afdelingerne hos de deltagende Sepac-lande og prisen er 112,00 DKK.

Vælg årets frimærke 2010

- og deltag i konkurrencen om flotte præmier !

FO 677

FO 678

FO 679

FO 680

FO 685

FO 681

FO 682

FO 683

FO 684

FO 686-687

FO 688

FO 689

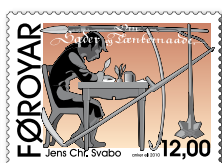
FO 690

FO 691

FO 692

FO 693

FO 694

FO 695

FO 696

FO 697

FO 698

FO 699

Hovedgevinst: Litografi af Edward Fuglø

Hovedgevinsten i år er et litografi af den kendte færøske kunstner, Edward Fuglø. I efteråret 2010 opholdt han sig i Frankrig i en periode hvor han blandt andet fremstillede litografier. Litografiet har titlen "The Panel". Oplag: 140 og format: 60 x 75 cm. Værdi: ca. 3.500 DKK.

Vinderen af andenpræmien vælge en af de flotte afbildede glasfigurer til højre. De er håndlavet af Mikkalina-glas, og er ca. 30 cm høje. Værdi ca. 1.000 DKK. Læs mere på www.mikkalina.com.

Til sidst trækkes der lod om 5 eksemplarer af den nye DVD om Færøerne "The North Atlantic Jewel". DVD'en er på færøsk og engelsk.

Klip kuponen ud og send den til os eller send en e-mail til stamps@posta.fo med emnet: "Årets frimærke 2010". Sidste frist for at deltage er den **1. august 2011!**

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./By: _____

E-mail: _____

Kundenr.: _____

**Årets smukkeste
frimærke 2010 er:**

Nye frimærkeudgivelser 1. og 28. september 2011

Ny udgivelse:
Udgivelsesdag:
Værdi:
Numre:
Frimærkestørrelse:
Tegninger:
Trykmetode:
Trykkeri:
Takstgruppe:

Enebær og sortebær

01.09.2011
0,50 og 6,50 DKK
FO 716-717
26 x 37 mm
Edward Fuglø
Offset
LM Group, Canada
Opfrankeringsværdi og småbreve på Færøerne,
0-50 g

Ny udgivelse:
Udgivelsesdag:
Værdi:
Numre:
Frimærkestørrelse:
Foto:
Trykmetode:
Trykkeri:
Takstgruppe:

Sepac 2011: landskab

28.09.2011
10,50 DKK
FO 718
64 x 23 mm
Johnathan Esper
Offset
LM Group, Canada
Småbreve til Europa, 0-50 g.

Ny udgivelse:
Udgivelsesdag:
Værdi:
Numre:
Frimærkeformat:
Arkformat:
Tegninger:
Trykmetode:
Trykkeri:
Takstgruppe:

Veteranbiler

28.09.2011
3 x 10,50 DKK
FO 719-721
37 x 26 mm
118 x 46 mm
Edward Fuglø
Offset
Småbreve til Europa, 0-50 g.

Ny udgivelse:
Udgivelsesdag:
Værdi:
Numre:
Frimærkestørrelse:
Tilrettelæggelse:
Trykmetode:
Trykkeri:
Takstgruppe:

Julesange 2

28.09.2011
6,50 og 10,50 DKK
FO 722-723
27 x 40 mm
Anker Eli Petersen
Offset
LM Group, Canada
Småbreve på Færøerne og småbreve til Europa,
0-50 g

Posta Stamps
Óðinshædd 2
FO-100 Tórshavn
Færøerne

Tel. +298 346200
Fax +298 346201
stamps@posta.fo
www.stamps.fo